

Udførelsen af Communebestyrelsens Beslutninger kan kræve en noget selvstændig Virksomhed; men Communebestyrelsen kan bemyndige en Mand i eller udenfor sin egen Midte til som sin Fuldmægtig at forestaae Udførelsen af sine Beslutninger. At indsætte to Autoriteter, troer jeg, er meget urigtigt af den Grund, at Borgerrepræsentanternes Stilling vilde i mine Tanker næsten blive utaaelig. Vil man kalde Beboerne til Virksomhed for det Offentlige, for Staten eller Kommunen, saa er det aldeles nødvendigt, at man haade giver dem Arbejde og giver dem Indflydelse, uden dette kunne de ikke gjøre deres Gjerning. Efter Forslagsstillersens Plan skulle Repræsentanterne væsentlig kun blive en Autoritet, som overveier de Forslag, der komme fra Byraadet. Paa den Maade er det slet ikke værd at have dem. Man maa sætte dem i en mere activ Stilling. Hvad Landet angaaer, skal jeg ikke modstige, at det kunde være hensigtsmæssigt, at indrette Noget som det, Forslagsstilleren kalder Herredsdistricter. I visse Forhold kunde det nok have sin Nytte; men jeg troer ikke, at det er sær vigtigt. Stiftsdistricterne derimod kan jeg ikke anbefale. Vil man en Omordning af de større Districter, troer jeg man skal gaae en anden Vej, nemlig følge de naturlige Inddelinger; at dele Sjælland midt over, det kan der aldeles ingen fornuftig Grund gives for; saa forekommer det mig, at vi ligesaa godt kunne beholde de 5 sjællandske Amt, for saa have vi dog ikke naaet derhen, hvor vi ville, nemlig at de Districter, som have en fælles Interesse, ogsaa faae en fælles Overbestyrelse og en fælles Kasse. Vil man absolut dele Jylland, saa troer jeg, at man hensigtsmæssigen kun kan gjøre det ved Limfjorden; og hvis man herimod vil indvende, at den sydlige Deel bliver for stor, saa vilde jeg dog, naar ondt skal være, foretrække at dele Jylland ved en Linie langs Landets Høideryg i det østlige og det vestlige, hvorved man dog vist bedre vil forene de fælles Interesser end paa den Maade, som i Lovudkastet er foreslaaet. Men jeg vilde ansee en saadan Deling for uheldig; jeg troer vi bør stræbe at fremme Samfærdigheden og den muligt livlige Forbindelse mellem Jyllands forskjellige Egne ved at

give dem en fælles Communalinteresse. Lad os f. Ex. tænke paa Jernbanevæsenet; det kan let stille sig saaledes, at de Districter, hvor igennem en Jernbane skal gaae, komme til i det mindste for en Deel at overtage Anlægget; deri er intet unaturligt, thi det er jo Districterets egen Vej. Jeg er da overbevist om, at Sagen vil gaae meget lettere, hvis de Districter, hvor Anlægget skal skee, havde en fælles Kasse, end naar forskjellige Forvaltningsautoriteter skalde til at raadslaae derom. De Tvistigheder, der nu ere saa almindelige mellem Amtene, de ville i Fremtiden vedblive mellem Stiftene, saalænge man ikke vil trække den communale Grændse der, hvor Naturen har stilt de forskjellige Egne fra hinanden. Jeg veed meget godt, at Forfatteren ogsaa kjender Midler for disse Stridigheder. Det er Ministeriet, der skal afhandles med om alt muligt, Ministeriet veed Besked om Alt, har Raad for Alt, Ministeriet skal kjende de Forhold, som Folk neppe engang selv kjende. Seer jeg nu hen til, hvad egentlig disse nye Communeraad faae for en Betydning, saa forekommer det mig rigtigt nok, at den bliver meget ringe. Vi vide, at efter Grundloven skulle de selvstændig styre deres Anliggender under Statens Tilsyn. Jeg vilde ønske, at vi engang kunde faae en rigtig Definition paa Ordet „Tilsyn“. Jeg kan ikke forestaae Andet, end at Tilsyn er Ret til at see til, Ret til at holde et vaagent Øie med, hvad der foregaaer; og jeg kan derfor begribe, at Staten maa være berettiget til at tilforordne Communalbestyrelsen en Mand paa sine Begne for at holde Øie med, hvad den foretager sig; men jeg kan ikke indsee, at denne Mand kan have nogen Stemmeret i Kommunens Anliggender, for saa vilde jo Staten trænge sig gennem ham ind i Bestyrelsen, og jeg kan endnu mindre indsee, at Staten skalde have Ret til at befatte Formænd, som skulle lede Bestyrelsen. Jeg troer her, hvad der allerede er udtalt, at Forslagsstilleren er bleven hildet i Fortidens Begreber om Embedsmagten, at han troer, at Ingen-ting kan gaae, uden at der stilles en af Staten befatte Embedsmand i Spidsen derfor. Saavidt jeg husker, kræver han, at den, der skal vælges til visse communale Embeder, skal have